

Молодий Коммунар

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

Рік видання XVIII

№ 53 (2313)

СЕРЕДА

4

ТРАВНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з 1939 року.

НАС ОСЯВАЄ ЛЕНІНСЬКЕ ЗНАМЕНО

МОСКВА

Нинішній Першотравень країна відзначила в рік знаменного ювілею — 60-річчя Великого Жовтня. Почавши відлік від історичного пострілу «Авроры», радянський народ під керівництвом ленінської Комуністичної партії пройшов шістьдесят переможних років, зробивши свою Вітчизну могутньою і прекрасною.

Величну програму економічного і соціального розвитку країни на десяту п'ятирічку прийняв XXV з'їзд КПРС. Радянський народ палко схвалює ленінську внутрішню і зовнішню політику нашої партії, яка веде Батьківщину курсом миру, курсом творення. Добиваючись нових перемог, радянські трудівники в цей святковий день рапортують: ключове завдання десятої п'ятирічки — підвищення ефективності роботи і якості продукції — успішно виконується.

1 Травня на Красну площу прийшли ветерани ленінської партії, учасники Жовтневої революції, передовики виробництва — ударники десятої п'ятирічки, представники партійних, радянських і громадських організацій, Збройних Сил, видатні діячі науки і культури.

Москвичі і гості столиці сердечно, палко вітають керівників Комуністичної партії, Радянської держави. На центральну трибуну Мавзолею піднімаються товариші Л. І. Брежнев, Ю. В. Андропов, В. В. Гришин, А. А. Громико, А. П. Кирilenko, О. М. Косигін, Ф. Д. Кулаков, К. Т. Мазуров, А. Я. Пельше, М. В. Підгорний, М. А. Суслов, Д. Ф. Устінєв, П. Н. Демичев, Б. М. Пономарьов, М. С. Соломенцев, І. В. Капітонов, В. І. Долгих, К. Ф. Катусhev, М. В. Зимянin, К. У. Черненко, Я. П. Рябов. Разом з ними на трибуні — визначні радянські воєначальники.

10 година ранку. Фанфари співіграють про початок свята. Кілька секунд — і Красну площу заливає повільно червоних прапорів. Учасники марш-параду, які під кумачем прапорів вступили на площу, славлять партію Леніна, героїчний радянський народ, їх непорушну єдність.

Над зімкнутими рядами — транспарант: «Перемога Жовтня — головна подія XX століття, яка докорінно змінила хід розвитку всього людства». З перших днів свого існування Радянська держава поставила поруч два поняття — праця і мир, зробивши їх нероздільними. «Багато випробувань переніс радянський народ, він пройшов через вогонь війни, пізнав і гіркоту втрат, і радість перемог. Заслужена нагорода за все це — те світле життя, яке створили радянські люди

для себе своїми власними руками... Радянський народ цінить миролюбну політику своєї партії. Він готовий зробити і робить усе для того, щоб мир став тривалим, міцним, надійним», — говорив Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев на XVI з'їзді профспілок СРСР. Політика миру, послідовно і неушкодливо здійснювана нашою партією і Радянською державою, знаходить одноставну підтримку всього прогресивного людства.

В день Першотравня Батьківщину Жовтня шле свій полум'яний привіт народам, які борються за свободу, національну незалежність і соціальний прогрес проти сил імперіалізму, реакції і війни, і надійним компасом для їх активної діяльності є приклад Країни Рад, яка впевнено йде у світле завтра.

На всю широчину Красної площі влиється потік демонстрантів.

«Трудящі Радянського Союзу! Боріться за втілення в життя історичних рішень XXV з'їзду КПРС, величній програмі десятої п'ятирічки!» Цей заклик якнайкраще визначає головне прагнення трудівників столичних підприємств. Вони принесли з собою на Красну площу рапорти про добрі діла і почини, про нові трудові рекорди. Яскравим підтвердженням трудового ентузіазму радянських людей став день Всесоюзного комуністичного суботника. В ньому взяли участь 6,3 мільйона москвичів. Таку рекордну цифру вперше названо в статистичному звіті про свято праці. 16 квітня робітниця Москва виробила різної продукції на десятки мільйонів карбованців, показавши зразки високої продуктивності.

На площі — представники багатотисячного колективу автозаводу імені І. О. Лихачова. Над святковою колоною поєднаного столичного підприємства — барвисті панно, транспаранти, діаграми, які розповідають про нові трудові перемоги по виконанню завдань, поставлених Генеральним секретарем ЦК КПРС товаришем Л. І. Брежневим перед автозаводцями на зустрічі з ними напередодні попереднього Першотравня. Сьогодні зіп'ялі рапортують: з початку другого року п'ятирічки випущено понад п'ять мільйонів вантажних автомобілів.

Перед Мавзолеєм проходять представники заводів імені Володимира Ілліча, «Динамо», «Красный пролетарий», «Серп и Молот», комбінату «Трехгорная мануфактура», Першого підшипникового і Першого годинникового заводів, об'єд-

нання «Большевичка», комбінату «Красная роза» інших підприємств, наукових і культурних організацій столиці...

З добрим настроєм прийшли на Першотравневу демонстрацію представники Московської ордена Леніна і ордена Трудового Червоного Прапора сільськогосподарської Академії імені К. А. Тимирязева — переможця у Всесоюзному соціалістичному змаганні в 1976 році. У різних районах нашої країни вирушають працювати випускники знаменитої Тимирязівки — спеціалісти вищої кваліфікації. В Академії беруть старт найпрогресивніші методи праці, найдосконаліша технологія. Транспаранти, з якими прийшли тимирязівці на Красну площу, повідомляють: впровадження робіт, виконаних тільки торік, дасть річний економічний ефект у 31 мільйон карбованців.

Демонстрація представників трудящих Москви стала яскравим, хвилюючим свідченням монолітної єдності партії народу, знову підтвердила рішучість радянських людей успішно виконати завдання десятої п'ятирічки, втілити в життя історичні накреслення XXV з'їзду КПРС. Нинішній Першотравень підбив підсумки першого етапу всенародного соціалістичного змагання на честь спавного ювілею країни — 60-річчя Великого Жовтня. Вони вражаючі. Могутньою ходою під мудрим керівництвом КПРС радянський народ впевнено йде по шляху комуністичного будівництва.

Першотравневі торжества пройшли в усіх містах і селах країни.

У день Першотравня газети повідомили про присудження міжнародних Ленінських премій «За зміцнення миру між народами» за 1975—1976 роки. За видатні заслуги в боротьбі за збереження і зміцнення миру премії присуджено Яношу Кадару — першому секретареві ЦК Угорської соціалістичної робітничої партії; А. Агостінію Нето — голові національного руху за визволення Анголи, президентові Народної Республіки Ангола; Саморі М. Машелу — голові партії Фронт визволення Мозамбіку, президентові Народної Республіки Мозамбік; Оргенсії Буссі де Альєнде — громадській діячці Чилі, почесному віце-президентові міжнародної демократичної федерації жінок; Шону Макбрайду — громадському і політичному діячеві (Ірландія); П'єру Пуїяду — громадському діячеві (Франція); Янісу Ріцосу — поетові, громадському діячеві (Греція).

(ТАРС).

КИЇВ

Кумачем прапорів, барвистими панно, яскравими транспарантами прикрашений стародавній і вічно молодий Київ — столиця Радянської України. Теплими весняними водами вмиті його вулиці і площі. Особливе урочиста і нарядна центральна магістраль міста-героя — Хрещатик. Звідусіль стікаються сюди потоки киян для участі у святковій демонстрації.

Свійкий тріск вітер розвіває державний прапор Союзу РСР, прапори всіх братніх республік. Полум'яють слова Першотравневих закликів ЦК КПРС. Тривалими оплесками зустрічають присутні появу на центральній трибуні керівників Компартії і Уряду республіки товаришів В. В. Щербіцького, М. М. Борисеєва, О. П. Ботвина, О. Ф. Ватченка, Г. І. Ващенко, О. П. Лашка, П. Л. Погребняка, І. З. Соколова, В. О. Сологуба, О. А. Титаренка, В. В. Федорчука, В. Ю. Маланчука, Я. П. Погребняка.

Десята година ранку. Лине мелодійний передзвін кремлівських курантів, урочисто звучить партійний гімн «Інтернаціонал». В усій красі і величчю вступило на багатолюдний Хрещатик свято Першотравня. Як і в інших містах нашої великої країни, воно засяяло полум'ям революційних прапорів, заявило про свою інтернаціональну солідарність. І особливим смислом наповнився в ці хвилини пропливаючий у головній колонії заклик: «Пролетарі всіх країн, єднайтеся!». Юнаки і дівчата біля макета земної кулі, ніби представники багатомільйонного робітничого класу планети, урочисто заявляють: сила людей праці — у згуртованості, братерській солідарності.

Марксизм-ленінізм став дороговказом робітничого класу, всього трудового народу. З єдиного строю з трудящими Країни Рад ідуть народи братніх соціалістичних країн. Комуністична партія Радянського Союзу збагачує і творчо розвиває революційну науку. Лунають вигук: «Слава КПРС!», «Хай живе ленінський Центральный Комітет!», «Народ і партія — єдині!». В обрамленні прапорів — портрети членів Політбюро ЦК КПРС. В

(Закінчення на 2-й стор.).

КІРОВОГРАД. МА
СЬОМ ПРАПОРІВ
РОЗКВІТЛА ПЛО
ЩА КІРОВА. В КО
ЛОНАХ ДЕМОН
СТРАНТІВ ПОРЯД
З ВЕТЕРАНАМИ
МОЛОДІ ВІРОБ
НИЧНИКИ, ЯКІ ВИ
ПШЛИ ПЕРЕМОЖ
ЦЯМИ У СОЦІА
ЛІСТИЧНОМУ ЗМА
ГАННІ НА ЧЕСТЬ
ЮВІЛЕЮ ЖОВТНЯ
ГІЛЮТЬ СТУДЕНТИ
ШКОЛЯРИ ВІД ІХ
НІХ ПОСМІШОК.
ВІД ВЕСЕЛКОВІВ
БАРВ ПЕРШОТРА
ВНЕВІХ КОЛОН ПО
МОЛОДІЛО МІСТО

Фото В. КОВПАКА.

НАС ОСЯВАЄ ЛЕНІНСЬКЕ ЗНАМЕНО

КІРОВОГРАД. НАД СВЯТКОВИМИ КОЛОНАМИ РОЗКРИЛИ ПЕРШОТРАВНЕВІХ ЗНАМЕНІ.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

бсю і праці, у дні радості і дні тяжких випробувань партія комуністів завжди була з народом. Вона стала розумом, честю і совістю нашої епохи.

Над широкою просторою магістраллю — величезне фото: Леонід Ілліч Брежнєв підписує нову Стокгольмську відозву. Радянські люди, які пізнали всі страхотні війни, особливо дорожать чистим небом над землею. Тому так палко схвалення і підтримку знайшла у них розроблена XXV з'їздом КПРС програма дальшої боротьби за мир і міжнародне співробітництво, за свободу і незалежність народів. Заклик нашої партії — боротися за поглиблення розрядки напруженості, за втілення її в конкретні форми взаємовигідного співробітництва сягає широким відгук на всіх континентах.

У сузір'ї братніх республік розцвіла і досягла небувалих висот у розвитку економіки, науки і культури гадянська Україна. І тисячами нерозривних ниток зв'язана вона з великим російським народом, з іншими народами нашої країни. Ілліч-ілліч працюють народи-брати, спільно будують величну споруду комунізму. 200 адрес дружби у будівників металургійного велетня на березі Азовського моря — киснево-конверторного цеху в Жданові. Чотирнадцять типів найновіших локомотивів створили ворошиловградці в співдружності з машинобудівниками Російської Федерації. Немає, мабуть, на Україні великого промислового підприємства, яке не виконувало б почесних замовлень БАМу.

Золотом сяють на прапорі Радянської України високі нагороди Батьківщини — знак великих заслуг трудящих республіки в комуністичному будівництві, зміцненні дружби і братерського співробітництва. Чудові досягнення трудящих України в першому році п'ятирічки відзначені перехідним Червоним прапором ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. Такими ж прапорами за досягнення найвищих результатів у Всесоюзному змаганні нагороджено місто-ге-

рой Київ і 9 областей. Напередодні Першотравня прийшла нова пріємна звістка: промисловість республіки достроково виконала план чотирьох місяців по реалізації продукції і випуску найважливіших видів виробів. Когорта лауреатів Державних премій УРСР поповнилась у ці дні новими героями праці.

Переконалим підтвердженням прагнення трудівників республіки ознаменувати ювілей Великого Жовтня новими звершеннями став ленінський суботник, чудове свято комуністичної праці. В ньому брало участь майже 29 мільйонів чоловік. У день «червоної суботи» було виготовлено продукції майже на 138 мільйонів карбованців.

Оплесками зустрічають присутні барвисте панно з написом «Київ — місто-герой». З відкритої машини їх тепло вітають знатні люди столиці України — герої праці, правопланові десятої п'ятирічки.

Над Хрещатиком лунають здравиці на честь героїчного Ленінського комсомолу. В шести його нагородах — символах перемоги і подвигу — мужність корчівців 20-х років, будівників Дніпрогесу, легендарних краснодонців, підкорювачів цілини і першопрохідців космосу. Так, у кожного покоління були своя Боярка і свій Дніпрогес, але всіх їх об'єднувало одне: беззавітна відданість справі партії, справі народу. Величю пропливає над колонами карта нашої Батьківщини. На ній — ударні комсомольські будови, де мужні юністі сімдесятих років.

На святковому марші — представники професійно-технічних училищ. Майбутні славного робітничого класу.

Наче помолодшав староодавній Хрещатик — його широку артерію заповнила дзвінкоголоса дівчата. Навкруги — море квітів і щасливі посмішки. Комуністична партія по-материнському піклується про юне покоління. Від колони відділяється група жовтенят і піонерів. Вони вручають керівникам партії і уряду республіки букети квітів.

Школою мужності, школою патріотизму для багатьох юнаків і дівчат стали гуртки і клуби ДТСААФ. Тут готують себе до випробувань майбутні захисники Батьківщини. Тут мужніють воля, характер. Чітко карбують крок перед трибунами юні моряки, радисти, десантники.

На головну магістраль столиці республіки виходять трудящі Ленінського, Печерського, Шевченківського, Радянського, всіх 12 районів столиці України. Іде робітнича гвардія міста-героя, ті, хто самовідданою працею вносить вагомий вклад у виконання історичних рішень XXV з'їзду КПРС, завдань десятої п'ятирічки.

Це вже стало традицією: святкові колони очолюють трудівники легендарного заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна. На його базикадах сини героїчного робітничого класу першими в Києві підняли прапор збройного повстання за владу Рад. В авангарді колони прославленого колективу — ініціатори змагання «60-річчю Великого Жовтня» — три річних завдань Герой Соціалістичної Праці, делегат XXV з'їзду КПРС шліфувальник А. Я. Донченко, фрезерувальник І. О. Чуб, токарь кавалер ордена Трудового Червоного Прапора І. Т. Тимошенко, фрезерувальник В. Ф. Бобровський...

Хрещатик сповнився дзвінками, життєрадісними піснями: всю широчінь вулиці зайняли представники студентства. Наполегливо оволодіваючи знаннями, гідно завершуючи навчальний рік, майбутні інженери, лікарі, педагоги готуються і до свого «третього» — трудового семестру на ударних будовах п'ятирічки.

100 тисяч посланців нашої республіки — студентів вузів і учнів технікумів працюватимуть влітку на трасі Байкало-Амурської магістралі, в Нечорноземній зоні РРФСР, на будовах Західного Сибіру і Казахстану. На честь 60-річного ювілею Великого Жовтня вони зобов'язалися освоїти 220 мільйонів карбованців капіталовкладень.

На якусь мить настає тиша. Потім з новою силою зазвучали мелодії. На Першотравневому Хрещатику демонструють свою майстерність спортсмени — учасники масових показових виступів.

У першотравневих колонах трудящі Радянської України, як і всієї нашої країни, ще раз продемонстрували монолітну єдність партії і народу, своє палке прагнення вийти на нові рубежі в комуністичному будівництві, успішно втілити в життя рішення XXV з'їзду партії, завдань десятої п'ятирічки гідно зустріти 60-річчя Великого Жовтня.

(РАТАУ).

КІРОВОГРАД

Весняний грайгоміл Першотравня, пошнитою сязом 60-річного ювілею Великого Жовтня... Колони демонстрантів уже рушили до центральної трибуни, на якій — керівники обласних та міських партійних і радянських органів, кращі представники робітничого класу, знатні хлібороби, ветерани партії і комсомолу, молоді ударники десятої п'ятирічки.

Ідуть діти — наш цвіт, майбутнє країни, недаремно назване єдиним привілейованим класом. Довкола веселощі, сміх. Площею крокують учні, студенти.

Багатотисячною колоною йдуть робітники заводу «Червона зірка». Попереду полум'яють пам'ятний Червоний прапор ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР та ВЦРПС, перехідний Червоний прапор ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС та ЦК ВЛКСМ, якими червонозорівці нагороджені за звитяжну і невтомну працю.

Здійснюють накреслення XXV з'їзду КПРС, машинобудівники дівчі орденосного заводу широко розгорнули соціалістичне змагання за високу якість продукції і ефективність виробництва. Їмні 174 бригади працюють під девізом «П'ятиріччю якості — робітничу гарантію». 75 із них зобов'язалися виконати п'ятирічку за чотири роки. Вже сьогодні червонозорівці з гордістю рапортують: понад вісімсот кращих трудівників виконали завдання двох років п'ятирічки. 32 комсомольсько-молодіжні колективи, понад три тисячі молодих виробничників підприємства дружно підхопили ланцюг ленінградців «60-річчю Великого Жовтня» — 60 ударних тижнів! Поруч із старшими, комуністами дзвінку ходу карбус молоді. Ідуть члени комсомольсько-молодіжних бригад формувальники Анастолія Олексенка і Валерія Зозулі, їхні друзі. Всі заводчани вийшли на демонстрацію з почуттям виконаного обов'язку перед Батьківщиною.

На марші перед трибуною — трудова гвардія Ленінського району. Очолують похід переможці соціалістичного змагання, майстри високої продуктивності праці і якості продукції — трудівники досвідченого заводу дозусичних автоматів, дослідно-експериментального заводу «Цукрогідромаш», колектив якого в нинішньому році освоїв п'ять нових видів насосів для цукрової промисловості. За ними — колони заводів «Червоний Жовтень», імені Кірова, «Більшовик», «Новатор», підприємство електромереж «Дніпроенерго».

А потоки демонстрантів усе прибувають. Із гучномовців лунають вітання на адресу медичних працівників, які заповнили площу, услід крокують працівники обласного об'єднання «Сільгосптехніка»... Запам'ятовуються рядки:

...Мірямо час на п'ятиріччя.

Повинно, ушлявлюєм трудом.

Вже вступили на площу трудящі Кіровоградського району міста. Їм є чим пишатися: за перший квартал нинішнього року реалізовано понад план продукції на 1 мільйон 125 тисяч карбованців. Перевиконали завдання торговельними й побутовими організаціями.

Першість у соціалістичному змаганні серед промислових підприємств виборили заводи тракторних гідроагрегатів і радіозвиробів, чавунолизарний і «Металіст», «Хімпобут» і маслосирбаза. Успішно потрудилися до свята трудівники комбінату громадського харчування і міськпозомторгу, плодоовочового комбінату і райхарчострогу головного підприємства «Кіровоградвужзатотранс» і автопідприємства № 10021.

Наймолодший у районі завод друкарських машинок освоїв і випустив першу партію своїх відомих виробів «Ятрань». Дільниця товарів народного споживання, де, як і повсюди на підприємстві, трудяться більшість молодих робітників, за три місяці виконала річний план. Багато добрих справ на рахунок робітників ремонтного заводу «Укрспільгосптехніка», чавунолизарного, будівельників комбінату «Кіровоградвужбуд». В останньому понад 800 робітників достроково завершили завдання першого року десятої п'ятирічки, а 48 трудових підрозділів дали слово до 7 листопада виконати плани двох років.

Не стихають мажорні акорди свята. На площі колективи підприємств легкої, харчової промисловості, працівники служби побутової, меблевого комбінату, заводу «Ремпобуттехніка», колектив комуністичної праці — олійжиркомбінат...

Нові святкові шеренги виклюпує радість. Повз трибуну пролітають макети, стенди, яскраві панно, транспаранти, на яких відбито успіхи виробничих колективів. 836 передовиків автооб'єднання № 10661 бере участь у змаганні за комуністичне ставлення до праці, 500 залізничників станції «Кіровоград» із честю утримують це звання, «наші крилаті хлібороби» — так з любов'ю називають пілотів.

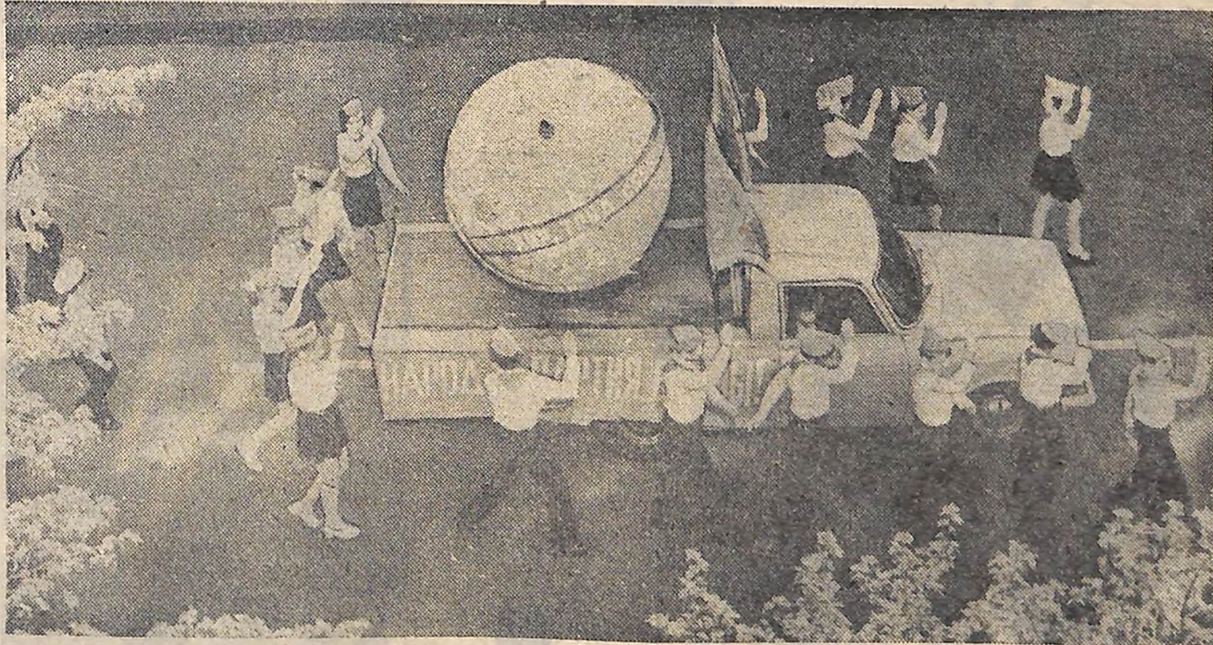
Нові різнобарвні повні вливаються на площу. Крокують працівники обласної ради по туризму та екскурсіях, представники обласної організації ДТСААФ. Серед демонстрантів — трудівники обласної друкарні, які зайняли призове місце у республіканському змаганні.

Веселючі кольори заграли на площі, коли рушили фізкультурники міста. Здорово молодість, гарт, фізична досконалість притаманні радянським юнакам і дівчатам. Ідуть спортсмени, з яких виростатимуть майбутні чемпіони. Вони потрібні країні, адже Москва приймає Олімпіаду-80.

На Кіровоградщину із Першотравня прийшла літня теплість. Гарячим подихом війнуз степ, приніс святкові вісті з міст і районів області. Всюди відбулися урочисті демонстрації трудящих, які стали переконливим свідченням нових трудових перемог у знаменну пору 60-річного ювілею Великого Жовтня.

...А сяєто не закінчувалося. Свято тривало.

А. НЕЧИТАЙЛО,
спецкор «Молодий комунар».

КІРОВОГРАД. В КОЛОНАХ ДЕМОНСТРАНТІВ МАЙБУТНЄ КРАЇНИ — ДІТИ.

Фото В. КОВПАКА.

НЕЩОДАВНО У ЖИТТІ ВАЛЕНТИНИ ФЕДОРІВ, РОБІТНИЦІ ЦЕХУ № 2 КІРОВОГРАДСЬКОГО ОРДЕНА «ЗНАК ПОШАНИ» ЗАВОДУ ТРАКТОРНИХ ПІДРОБІТКОВИХ ВІДБУЛАСЬ РАДІС. НА ПОДІЯ ВОНА СТАЛА КАНДИДАТОМ У ЧЛЕНИНІ КІРС. ЗА ВІДМІННИЙ ТРУД ВІСЛАВЛЕНО ЇЙ ТАКЕ ДОВІР'Я. ДІВЧИНА ВІДГОТОВИЛА ТІЛЬКИ ВІСЬОКОЯКІСНІ ДЕТАЛІ ДО МАСШОНА. СОСІВІ І ВИКОНУЄ ЗАМІННІ ЗАВДАННЯ НА 100 ПРОЦЕНТІВ.

Фото І. КОРЗУНА.

1.
Того ранку Іван, привітавшись, мовчки пройшов повз гурт колгоспників до контори. Ті провели його здивованими поглядами. На Янчука це не могло. Завжди веселий, він рідко утримувався від того, щоб не зачепити когось гострим, веселим слівцем. Здавалося, що усмішка ніколи не сходить у нього з обличчя. А тут — на тобі — навіть не усміхнувся...

— Щось наш секретар не на ту ногу встав, — спробував пожартувати хтось із молодших, але, наткнувшись на колючий Іванів погляд, примовк...

Сьогодні відчуття недоволеності собою, невпевненості не залишало його з самого ранку. А втім, де там зранку! Це почалося раніше. Від отєї розмови з Миколою Козальовим.

Тоді Іван вважав, що групкомсорт жартує. Та й справді. Хто б міг подумати, що Козальов залишить новенького трактора і зовсім виїде із села? І це той Микола Козальов, незмінний групкомсорт механізаторів, знайомий у всьому районі, про досвід роботи якого випускали плакати, на кого Іван міг у будь-яку хвилину спертися і надіятися, як на самого себе.

Ні, не вкладається це в голову у Янчука. Як це так, залишити все і податися до Ленінграда?

«Дояркою дружині важко працювати. Двоє дітей... Іншої роботи немає... А там у мене брат на Кіровоградському... Додатково платитимуться...» Пригадуючи цю розмову, Янчук знову гнівається: «Такий трактор юнкуні...» Але десь там, у глибині душі, — гірке відчуття і своєї вини за те, що село залишив хороших хлопців. Ну, міг би він допомогти Миколі підшукати підходящу роботу для дружини. Той не звернувся, а він не згадував.

Іван підсвідомо надіявся, що оце неписане відчуття раптом зникне. Але ні, — Микола поїхав. І тепер уже десь у Ленінграді, мабуть, працює на заводі, що випускає потужні К-700. Невже йому

там буде краще, ніж за кермом, серед товаришів, які його поважали, навіть любили?

Шукаючи виправдання вчинкові Миколи, він згадав недавню розмову з Петром Касяненком. Хороший тракторист, молодий гвардієць де-в'ятої п'ятирічки, портрет його красується на Дошці пошани в обкомі комсомолу, він раптом приніс заяву на розрахунок. Мотиви? І до армії

Вони очолюють первинні

ДУМАЙ, СЕКРЕТАРЮ!

був шофером, і в армії водив машину. Словом, незлюбив трактора, захопився на автомобілі...

І хоча Петра зрештою вдалося переконати — залишився на тракторі, все ж цей випадок якось по-новому відкрив для Янчука й поведінку Козальова.

Іван шукав промахів у своїй роботі...

2.

РІЗКО тому обрали І. Янчука секретарем комсомольської організації колгоспу. До нього її очолювала молода комуністка Тетяна Янчук. Іван пам'ятає, як на районній комсомольській конференції другий секретар райкому партії М. Є. Терещенко напівжартома, напівсерйозно сказав: «Дивись, Іване, дружина твоя поставила комсомольську

організацію першотравенців у першу шеренгу. Соромно буде, коли її втримаєш на висоті».

І Янчук тримається. Організація, яку він очолює, — одна з найкращих у районі. Чому одна з найкращих? Бо, мабуть, не гірше йдуть справи й у комсомольській організації Ілени Свердловської, щоб визначити все ж такі палкі першості, комсомольсько-молодіжні колективні механізаторів обох колгоспів почали змагатися за те, щоб колективної присвоїти звання П. Велігіна — земляка, героя Великої Вітчизняної війни.

Своїми комсомольцями Іван гордиться. Адже приємно, скажімо, розгортуючи районку, кинути погляд на підсумкову таблицю змагання доярок за І квартал і побачити там на першому місці прізвище В. Єпішевої з рідного колгоспу та иригадати недавній комсомольській збори, на яких Валю приймали до комсомолу...

Соромлива дівчина в школі не стала комсомолкою: вважала, що навчається посередньо, то й про Спілку не мріяла. Про це знав секретар, приглядаючись, яка ж у праці дівчина. Коли Валю посіла першість у змаганні доярок колгоспу, завіз розмову про вступ до комсомолу. А коли членові ВЛКСМ В. Єпішевій вручили перехідний приз райкому комсомолу, Іван радів нарівні з дівчиною...

Зараз у кабінеті секретаря парторганізації разом з Іваном Янчуком двоє високих юнаків — Віталій Демченко та Іван Калашников. Хлопці змилюються. Ще б пак! Сьогодні їдуть на затвердження кандидатами в члени КПРС. А Янчук підбадьорливо усміхається, жартує, переводить розмову на зовсім сторонні речі. Вдається це йому легко, і ось уже в кабінеті лунає сміх...

Хлопці поїхали, а на обличчі Івана — знову тінь тривоги. Не може він забути Козальова, заяву Касяненка. І не заспокоїться секретар, поки не зрозуміє причин, які штовхнули механізаторів на такий крок...

Ю. ДМИТРЕНКО.

Колгосп «Перше травня», с. Злинка Маловісікського району.

«Молодая гвардия» — читачеві

ГОЛОВНИЙ КОНТРОЛЕР — СОВІСТЬ

ПРОБЛЕМИ ЗМАГАННЯ МОЛОДІ —
ВЕЛИКИМ ПЛАНОМ

ГЛАСНІСТЬ ПОРІВНЯННЯ, ЕФЕКТИВІСТЬ — називається невеличка книжка, що вийшла недавно у видавництві «Молодая гвардия». Її написав журналіст Валерій Каджая. На обкладинці зазначено: допомогти організації серед комсомольців і молоді. І, мабуть, головне достоїнство книжки саме в її погляді в її точній співвіднесеності з адресатом — за підходом до теми, її розкриттям, за масшором і стилем викладу.

Щоб зацікавити читача, який уже знає про проблеми змагання на власному досвіді, автори мало добре розбираються у проблемах економіки, технології, організації праці. Треба ще вміти побачити ці проблеми через конкретний досвід колективів (комсомольсько-молодіжних, зокрема) і так його презентувати, щоб цей досвід можна було «спілкувати», «приміряти» і... застосувати.

В ОСНОВІ книги лежить думка про те, що розвиток соціалістичного змагання веде не тільки до розв'язання найважливіших економічних завдань, таких, як підвищення продуктивності праці, економії сировини і матеріалів, ліквідації втрат, зменшення собівартості продукції, поліпшення якості. Інша, не менш істотна функція змагання — ідейно-виховна.

XXV з'їзд КПРС указав на необхідність тісної єдності ідейно-політичного, трудового і морального виховання. І соціалістичне змагання дає змогу забезпечити такий комплексний підхід до виховання молоді людини. В цьому саме ракурсі і розглядає В. Каджая основні принципи змагання.

В. Каджая не просто називає, а показує «в розрізі» проблеми організації змагання, розкриває, з чого складаються можливості працювати ефективніше і доброякісніше. Рух, що зник на Казанському літаційному заводі. «За комсомольську гарантію якості» почався, підкреслює-

ється в книзі, з «просвітництва». З боротьби за підвищення культури праці, за нові знання кожному молодому робітнику. А саме відомо, що новітні технології, організаційні позначки часом «розбиваються» про низький рівень культури і вміння виконання. Важливо було також пробудити в кожному головного «контролера якості» — совість.

ВІНГА, називаючи напрям дії, підказує, що треба робити організаторам змагання, показує, як робити. Підвищувати культуру молодих робітників — як? Вимірювати і враховувати підвищення якості роботи — як? Як організації заходи потрібні? І які стимули? Нарешті, яким повинен бути кінцевий результат, до чого прагнути? Автор відповідає: головний підсумок змагання в тому, що воно виконує новий тип працівника, у якого висока культура роботи стає звичкою, рисою характеру, а господарське ставлення до народного добра входить у свідомість.

Справедливо підкреслюється й інше положення: якість, як свідомий індикатор, безпосередньо свідчить про загальний стан виробництва, про моральну атмосферу в колективі. В дружній творчій обстановці, де всі із задоволенням добираються спільної мети, готові завжди підтримати одне одного, швидше досягається висока якість.

Ускладнює серйозному починку, деякому важливому результату передують всебічне обдумування завдання, пошук найраціональнішого підходу. Це полегшення простежується на сторінках книги в ході «запалювання» різних ініціатив молоді: руху горьків'ян «Жовтого відстаючого поруча», де ініціатива — «Від високої якості роботи кожного до високої ефективності праці колективу», молоді Вишнево-Лоського бавовняного комбінату — «Кожному молодому робітнику — продуктивність праці передовиків».

Г. РОНІНА.

ДІТІ ТРУДІВНИКІВ КОЛГОСПУ «ЗОРЯ КОМУНІЗМУ» НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ВІДІДУЮТЬ МУЗИЧНУ ШКОЛУ ПРИ НАДЛАЦЬКОМУ БУДИНКУ КУЛЬТУРИ.

НА ФОТО: В КЛАСІ БАНДУГІН. ЗЛІВА НАПРАВО — ЛЮДА ДОНЧЕНКО, ТАНЯ КРЕЦУЛ, ТАНЯ КОНДРАТЬЄВА.

Фото В. КОВПАКА.

Твій РОВЕСНИК ЗА РУБЕЖЕМ

УЛАН-БАТОР. У похід по пам'ятних місцях, зв'язаних з братерською монголо-радянською дружбою, вирушили з міст і сіл республіки загони монгольської молоді. «Дорогами дружби» — такий девіз походу, присвяченого 60-й річниці Жовтневої революції. Ного учасники вшановують пам'ять героїв, які поклали за свободу і незалежність Монголії, встановлюють меморіальні дошки та обеліски. Було проведено широкі заходи, присвячені всесвітньо-історичному значенню Великої Жовтня.

ВАРШАВА. Завдання молодіжних організацій по патріотичному й інтернаціональному вихованню польської молоді у світлі рішень 7 пленуму ЦК ПОРН було обговорено на пленумі Головної ради Федерації Соціалістичних спілок польської молоді. Головою Головної Ради ФССПМ обраний Кшиштоф Трембачевич.

БОНН. Західнонімецька молодіжна організація «Молоді демократи» опублікувала заяву, в якій рішуче виступає проти будь-яких змін кримінального законодавства ФРН, результатом яких могло б бути подальше обмеження або ліквідація демократичних і громадянських прав населення країни.

У заяві говориться, що праві лідери ХДС/ХСС хочуть з допомогою цих змін «забезпечити законодавчу основу для пошуків, що грубіше порушують громадянські права» і зобразити як «кримінальні злочини» дії професіоналів, молодіжних організацій, що виступають за розрядку і роззброєння, проти «заборон на професії» та інших антидемократичних заходів.

АЛЖІР. Масовим мітингом в алжирській столиці завершився тиждень дружби алжирської і радянської молоді. Секретар національної ради Національної Спілки алжирської молоді (НСАМ) А. Аззедін, який виступив на мітингу, відмінив велике політичне значення зміцнення союзу між молодіжними організаціями АНДР і СРСР, підкреслив важливість посилення антиімперіалістичної солідарності всіх прогресивних молодіжних організацій.

На мітингу виступив також глава радянської делегації секретар ЦК ВЛКСМ С. Г. Арутюнян.

(ТАРС).

ГРАНІ МОРАЛІ

І ВИРІС
ОДИНАК...

(Лист батька)

Шановні товариші! Ви часто пишете про різні сімейні справи, і я вирішив звернутися до вас із цим листом, розповідати, яка у мене вийшла пригода з сином. Якщо зможете приділити мені хоч трохи уваги, то ознайомитеся з історією, яку я хочу розказати.

Виростаю я за старих часів у бідності і нестатках, усе життя невтомно працював, сподівався знайти спокій і жадане щастя на старість. Тепер я як кажуть, на заслуженому відпочинку, матеріально всім забезпечений, маю пригойну пенсію, гарну квартиру з усіма вигодами, і обставлена вона добротно, як у людей. Колежний телевизор гримить щовечора, сяють кришталеві люстри, в усюму порядку. Здавалося б чого ще треба? Але тієї радості, якої хотілося б у мене, відчувати, нема...

В інших людей такого віку поруч діти і внуки, у деякого навіть правнучки вже щебечуть. Якщо не живуть разом, то приходять чи приїждять у святкові дні або хоч листівки шлють. Я ж залишився самотнім, покинутим, відлученим.

Винув у цьому мій єдиний син, який нині живе у нашому місті і вилізти на якого я вже не можу.

Історія така. Перед війною, коли народився наш єдиний син, ми з дружиною розійшлися. Син ріс коло матері. Вона була така горда, що не вимагала від мене ніяких допомог. Та вона й не прийняла б їх, якби я давав. Уже пізніше я довідався, що в роки війни жили вони в далекому сибірському селі, зазнали багато горя, нестатків. Якось син розповідав, що інколи доводилося їсти тільки пшеничні кашки з м'ясної картоплі. Як тільки я демобілізувався, то одержав від сина листа: «Маме, — писав він, — захворіла, ми тепер живемо у її родичів, які і маму і мене обходять. Дуже тяжко нам, мені треба вийти, а нема звідки...» Подумав я, подумав та й вирішив забрати сина до себе. Мав я й тоді добрі достатки, моя куди його поселити, було чим годувати й одягати.

Це був уже рослий чоловік. Приїхав він і благословив погострому підкачку, в стоїтих червонках із чужої ноги. Я його відрізав як одяг як з голочки влаштував учнівськи. «Все, що маю, — кажу, — твоє!»

Не жалів нічого. Потрібна мені однакові десятиці на щоденні витрати — даю десятиці. «Бери, — кажу, — трать, та знай батька, у матері ти так не жив би ніколи...» Він на ці слова нічого не відповідав, але від грошей ніколи не відмовлявся. Ще й сам інколи нагадував: «Ти б мені ще десятиці підкинув...» Я

навіть радів з цього. Б несподівано покінчив у мене носив золотого годинника, а дівчат, яких водив у місто, приїждів шокладом. Схожа моточка — одержав!

Пам'ятаю, в селі всі казали: «Ой живе, так живе!»

Правда, вчителі по-являли, що мовляв, робітнику сина. А вже ж це розбещування, коли дитина живе приїждів, в повному достатку? Сам у дитинстві добра знав мало, то хай хоч дити знає його сповна...

Скоро син і сам нішов працювати, стає теж пристойно заробляти. Коли задумав женитися, так і йому влаштував таке сім'я, якого ще не бачили. Повен реготан гостей було, і кожен з дорогим подарунком. Я молодим при всіх людях на дарчу таріль поклав конверт із кількома тисячами. У квартиру їм одразу шифоньер і дорожну тахту, і килим на стіну, і килим на підлогу... Живіть, як вареники в маслі.

Та минуло три роки, народився плучок. І у молодих пішов розбрат. Син нарікав на невістку, невістка — на нього, одне одному почали влаштовувати сцени ревності, звинувачувати одне одного в невірності, поперікати приданим. Буцїмто він першим сказав, що батько її нічого цінного їм не дав, а вона відповіла: «То й подавися своїм добром!»

На тому й розійшлися. Майно поділили, і син вернувся до мене. Дав йому притулок знову.

Незабаром він потхав на далеку будову, а звідти перемахнув на другу, на третю. І я не знаю, на якій уже зупинився. Під час цих мандрівок нерідко залишався без грошей, сніданок просив у лавках: «Вийшли сотні-п'ятсот». Я звичайно, не відмовляв, писав, інколи навіть по телеграфу. Бо хто ж дитину залишить у біді?

В одному місці зляється, приїхав. Але недовго. Була й там у нього історія, закінчилася теж плачевно. І він опинився у вагому місті. Одружився знову і знову я потрапив на нього немаю. Квартира кооперативна — раз, імпортовані гарнітури — два, а дріб'язку й не полічити. Тільки що, зразу до мене:

— А даси?

І я, звичайно даю. Вже були наміри купувати «Жигулі», будувати гараж. Я вже запаси свої добре поскуп, та знову ж таки нічого не жалів. Я добрий майстер, усе роблю, тож став замовляти брати, шодня якусь десятиці зароблю, все для сина, для жаданних онуків...

А він виявився дуже невдячним. Забув про його рости, годувати, узувати, одягати, учив, дав спеціальність, скільки грошей потратив. Розлучився і з цією дружиною, осиротів і цю дитину.

Та мало того. Тепер він раптом знайшов свою матір. Усі роки вона жила в своєму селі, ніколи нічого цінного синові не давала. Тільки інколи прислала якусь посилочку із солоним салом та домашнім печивом. Було звісно, не заробляла вона по трьох і більше карбованців на місяць, як я. Звідки їй узяти?

І ось помер чоловік, з яким вона жила, тосталася сама і написала про не сину. Так, мовляв, і так, сину, як мені тепер бути? А він, недовго думаючи, зразу до неї: «Забери свої пожитки і поїдь до мене». Привіз, і тепер та жінка, яка порівняно зі мною не доклала майже ніяких матеріальних затрат на виховання сина, живе у нього, в тій квартирі, яку придбав на мої гроші, користується всім тим, у що теж вкладало мої набуток. Де можна знайти гірше відродження? З чим порівняти таку невідчужність?

Я маю одного сина, для якого жив, для якого дбав усе. Тепер на нього ніякої ладії. Надіється на внука, тепер про них думати не доводиться. Син відсахнувся від мене. Недавно я дозволівся до нього по телефону, вилізав і сина:

— Що ж ти робиш? Ось я приїду...

— Приїжджай, — каже — то і даси мені...

Я думаю, він утримав рівновагу розтопав усе світло, осквернив сім'ю. Я хотів би щоб він поведівся пристойніше, зберіг сім'ю, зберіг мені хоч одного внука, не заїжджався з матір'ю, а був вірний мені. З цього приводу я вже писав у прокуратуру, в міліцію і громадським організаціям тієї установи, де він працює. Проте значного впливу мої скарги не мали. Що ж мені робити?

Л. В.

Наприкінці листа ображений батько зробив таку приписку: «Написав — чиста правда. Прохую все належним чином літературно опрацювати і опублікувати для напучення мого сина та подібним до нього».

Ми виконали це прохання. Сподіваємося, що опублікований лист справді примусить задуматися і сина, який так необачно переміняв жінок, і взагалі подібних до нього людей, нестійких у сімейному житті. А насамперед з над чим подумати самому батькові.

Хто ж у цьому найбільше винен, як не він сам? Він, як бачимо, дбав тільки про те, щоб нагодувати та одягти свого нащадка, дав багато добра, але не дав нічого для душі. От і пішов одинак так безпутно в життя. І, може, тільки тепер, знайшовши стару матір, він по-справжньому замислився над цінностями буття. Певно, матеріні плескачки з мерзкої картоплі тепер йому дорожчі від тих шоколадів, якими пошуквав задоволення своїми достатками батечко. І чи зможуть тепер допомогти прокурор і міліція, громадські організації? Адже справжню любов не купують ні імпортованими меблями, ні кришталевими люстрами, ні дорогими килимами. Любов передається з душі в душу.

Олександр МОТОРНИЙ.

м. Кіровоград.

СЕРЕДА

4 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. Фільм «Не бачить голоду у дитині». 10.15 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 14.30 — «Твій труд, твоя висота». Документальний фільм. 15.15 — «Повість про справжню леліну». Художній фільм 16.15 — «Палітра». 17.00 — «Шоденник соціалістичного змагання». 17.15 — Телепрограма «Автомобіліст» 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — «По Румунії». Кінопрограма. 19.00 — К. т. Чемпіонат світу з хокею. Матч учасників фінальної групи. (Австрія). В перерві — к. т. Тираж «Спортлото». 21.15 — «Час». 21.45 — «До Дня переселення з Кіровограда». (Кіровоград). 22.00 — К. т. Чемпіонат світу з хокею. Матч учасників фінальної групи. (Австрія). В перерві — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА 10.00 — «Естафета полум'яних років». Відомості 6. «Возз'єднання краю навіки віків». 11.00 — Новини. 11.15 — Концерт оперної музики 11.40 — Шкільний екран. Російська мова для учнів 8 класу. 13.15 — «На шкільних віротах». 16.15 — «Хатинка-вертеник». 16.45 — «Наука сьогодні». 17.15 — «Відлукніться, сурмачі!». 18.00 — Рекламні оголошення. 18.30 — Сільськогосподарський тиждень. 18.45 — Фільм-концерт. 19.00 — Вісті. 19.30 — Концерт виконавців Київської дитячої філармонії. 20.35 — «На добраніч, діти!». 20.45 — «Старт». 21.00 — Документальний фільм «Наші Хайбара». 21.15 — «Час». 21.45 — Фільм «Кого ми більше любимо». 23.00 — Новини.

ЧЕТВЕР

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Гімнастика, 9.30 — К. т. «Відлукніться, сурмачі!». 10.15 — К. т. Телефільм «Коли відходять сніги». 10.50 — К. т. «Кавб кінополювання». 14.30 — К. т. «Виде Країна Рад». Документальний фільм. 15.00 — К. т. «Російська мова». 15.45 — К. т. «Шахова школа». 16.15 — «Сніває сонерія». (Кіровоград). 17.10 — «Союздрук — читачам». 17.15 — «Книжковий поліцей». 18.00 — «Сьогодні — День преси». (Кіровоград). 18.15 — «Ленінський університет мільйонів». 18.45 — «Моя п'ятирічка». (Кіровоград). 19.05 — К. т. «Сьогодні — День преси». 19.30 — Концерт ансамбля радянської пісні ЦТ і ВР. 20.00 — К. т. «Наша біографія». Рік 1944. 21.00

СПОРТ

5 ТРАВНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА 9.00 — Новини 9.10 — К. т. Г